

fremkomme, men der ligger imellem disse 2 Alternativer et Tredie, som skulde gaae ud paa at ordne de naer vaerende Reserveofficerers Stilling. Jeg seer dog ikke rettere, end naar et saadant Lovforslag skal gaae ud paa at ordne deres Stilling for det forstkommende Finantsaar, det ogsaa vilde være en Foregriben af Armeens fremtidige Ordning; thi det maa dog forudsættes, at saaledes som den ærede Krigsminister, der maa antages at have den største Sagkundskab i denne Retning, har sagt, den største Deel af Reserveofficererne maa antages at ville blive fremtidigt til Tjeneste i Armeens Reserve. Men der er desuden endnu en Banskfælgighed ved et saadant Lovforslag, den nemlig, at en saadan extraordinair Understøttelse eller Bevilling for Reserveofficererne maa gaae ud fra noget Givet, men det er endnu ikke givet, hvorledes Tilstanden vil være ved Armeens Reduction. Jeg troer, at det vil have en ikke ubetydelig Indflydelse paa den endelige Afgjørelse af den extraordinaire Udgift, hvorledes Stillingen er i det Dieblis, Bevillingen diskuteres; thi, om der er et større eller mindre Antal af Reserveofficerer, som saaledes maae kunne forudsættes at have Krav paa en Understøttelse fra Statens Side, enten paa længere Tid eller paa Livstid, kan det ikke undgaaes, at disse Betragtninger ville kunne faae Indflydelse paa Voteringen, og vel tildeels bestemme et forskjelligt Udfald af et saadant Lovforslag. Men efter hele Finantslovens Bestaaffenhed er der her ved denne Votering ikke Spørgsmaal om Andet, end at votere en overordentlig Udgift for det kommende Finantsaar, og jeg troer, at det ikke er rigtigt ved Finantslovens Behandling at udflyde saadanne Udgiftssummer, som man med Vished kan forudsætte ville komme. (Hør!); thi Grunden, hvorfor de enkelte Udgifts- og Indtægtsposter opføres, er, for at have en Oversigt over, hvorledes Statens Indtægter og Udgifter ville balancere i det kommende Aar, for at see, hvilke Hjælpebidler der maae tilveiebringes, for at Statskassen kan afholde sine Forpligtelser; men derom kan man ikke danne sig nogen klar Oversigt, naar man ikke veed, hvilke Udgifter der ere, eller naar man gaaer ud fra en Forestilling om, at der mu-

ligtvis kunde komme flere Udgifter, men at man endnu ikke kan fastsætte nogen Begrænsning for dem. — Det blev af den ærede Ordfører fremhævet, at Grunden, hvorfor Udvalget modsatte sig Bevillingen af denne Sum under den Form, hvori Spørgsmaalet nu foreligger, var den, at der i det skrevne Underbilag fra Krigsministeren var udtalt, hvorledes han agtede at anvende denne Sum, at der dert forelaa en Plan for Fremtiden. Forsaavidt jeg har opfatter den høitærede Krigsminister, troer jeg ikke, at der i det skrevne Underbilag ligger en Plan for Fremtiden; jeg har ikke forstaaet den meget ærede Ministers Foredrag anderledes, end at der deri laa en Udtalelse af hans personlige Opfattelse af, hvorledes han ansaae det for ønskeligt, at Forholdet for en længere Fremtid blev ordnet, men jeg har ikke kunnet forstaae hans Udtalelse saaledes, at der dert laa en Plan, som var udgaaet fra Regjeringen, eller som Regjeringen agtede at følge med Hensyn til Reserveofficerernes hele fremtidige Stilling. Men det er ogsaa paa den anden Side oftere her under Finantslovens Behandling saavel i forrige som i det nærværende Aar blevet udtalt, og jeg tager neppe Feil ved at sige, at det har været erkjendt af Udvalget, at de forskjellige Antydninger om en Sums Anvendelse, som har ligget i Udvalgets Indstillinger, ikke skulde anses som bindende for Regjeringen (Hør!), og navnlig erindrer jeg, at, da der forleden Dag diskuteredes under Kultusministeriets Budget om Tillæg til Contoen for „bestandige Understøttelser til Kunst og Videnskabers Fremme,“ blev det udtrykkeligt udtalt, at, hvad der her i Salen blev forhandlet om det Diemed, hvortil Pengene bevilgedes, ikke kunde anses at være bindende for Regjeringen (Ordføreren: Evertimod!) men at Regjeringen havde frie Hænder til at anvende Summen, vel ikke i et andet Diemed end det, hvortil den var voteret, men dog uden at være bunden til hvad der her blev ytret om det Enkelte ved Anvendelsesmaaden. Jeg troer, at man maa opfatte det Forslag, som ligger for, paa samme Maade, nemlig saaledes, at det er en Sum, som bevilges af Rigsdagen til Understøttelse for Reserveofficerer, for at der, naar den 1ste April 1851 kommer, som